

Forslag

til

Lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (kulturbidragsloven)¹

[...]

Kapitel 2

Kulturbidrag

§ 4. En medietjenesteudbyder skal betale et årligt bidrag på 2 pct. af sin bidragspligtige omsætning i Danmark.

Stk. 2. En medietjenesteudbyder, der investerer under 5 pct. af sin bidragspligtige omsætning i Danmark i nyt dansk indhold, skal i tillæg til bidraget efter stk. 1 betale et årligt bidrag på 3 pct. af sin bidragspligtige omsætning i Danmark. En medietjenesteudbyder kan fordele investeringerne i nyt dansk indhold over en 3-årig periode som gennemsnit.

Stk. 3. Som investeringer i nyt dansk indhold kan medregnes alle investeringer i produktion og koproduktion af nye film, serier og dokumentarer.

Stk. 4. En investering vil blive betragtet som værende foretaget i dansk indhold, når 75 pct. af produktionsmaterialet for europæisk producerede film, serier eller dokumentarer er på dansk, og derudover opfylder mindst ét af følgende kriterier:

- 1) Mere end 50 pct. af produktionens budget er forbrugt i Danmark.
- 2) Mere end 50 pct. af produktionens optagelser finder fysisk sted i Danmark.

§ 5. Slots- og Kulturstyrelsen opkræver bidrag efter § 4, stk. 1 og 2, årligt bagudrettet på baggrund af medietjenesteudbydernes opgørelser over det seneste kalenderårs omsætning i Danmark.

Stk. 2. Slots- og Kulturstyrelsen kan opkræve bidrag på 3 pct. fra en medietjenesteudbyder, der har investeret under 5 pct. af sin bidragspligtige omsætning i dansk indhold i gennemsnit over den 3-årige periode, i medfør af § 4, stk. 2.

Stk. 3. Betales bidrag ikke af medietjenesteudbyderen, overgives det til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 4. Kulturministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte nærmere regler om inddrivelse af bidraget, herunder regler om rykkerprocedure for betaling, forrentning og betalingsfrist.

Stk. 5. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om hel eller delvis undladelse af opkrævning af bidrag efter § 4, stk. 1 og stk. 2, for medietjenesteudbydere etableret i Danmark, der opkræves lignende finansielt bidrag i andre EU-medlemsstater.

¹ Loven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/1808/EU af 14. november 2018 om ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) i betragtning af de ændrede markedsforhold, EU-Tidende 2018, nr. L 303, side 69.

Kapitel 3

Registrering, indberetning af oplysninger og tilsyn

[....]

§ 10. Slots- og Kulturstyrelsen fører tilsyn med og træffer afgørelser efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. En medietjenesteudbyder skal inden for en frist fastsat af Slots- og Kulturstyrelsen give Slots- og Kulturstyrelsen de oplysninger, udlevere de dokumenter m.v. og afgive de skriftlige udtalelser, som forlanges af styrelsen i forbindelse med udøvelse af tilsynsforpligtelsen.

Stk. 3. Afgørelser truffet af Slots- og Kulturstyrelsen i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf kan indbringes for Radio- og tv-nævnet senest 4 uger efter, at styrelsens afgørelse er meddelt medietjenesteudbyderen. Radio- og tv-nævnet kan tillægge klager indbragt for nævnet opsættende virkning. Nævnets afgørelser efter denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 4. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om medietjenesteudbyderes afgivelse af oplysninger, udlevering af dokumenter m.v. og afgivelse af skriftlige udtalelser, herunder udtalelse fra revisor om egne arbejdsgange og egen uafhængighed, opgørelse over omsætning, beregning af bidragspligtig omsætning og opgørelse og beregning af investering i dansk indhold.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. Indførelse af et kulturbidrag
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. AVMS-direktivet
 - 3.1.3. Andre landes ordninger
 - 3.1.4. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.2. Administration af kulturbidragsordningen
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.3. Straffebestemmelser
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
4. Forholdet til Danmarks internationale relationer
5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
7. Administrative konsekvenser for borgerne
8. Klimamæssige konsekvenser
9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
10. Forholdet til EU-retten
11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
12. Sammenfattende skema

[...]

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Kulturbidragets skønnes med betydelig usikkerhed at medføre et årligt provenu efter tilbageløb, adfærd og arbejdsudbud på ca. 98 mio. kr. Der skønnes ikke at være en finansårsvirkning i 2024, idet kulturbidraget først opkræves fra 2025. De omfattede medietjenesteudbydere skønnes at indbetale et beløb på ca. 103 mio. kr. årligt svarende til de isolerede kulturbidragsindtægter. Kulturbidraget skønnes samtidig med usikkerhed at medføre afledt mindreprovenu på finanslovens § 38. Skatter og afgifter på ca. 5 mio.

kr. Det afledte mindreprovenu på finanslovens § 38. Skatter og afgifter afspejler hovedsageligt en arbejdsudbudsvirkning.

Provenuet efter tilbageløb, adfærd og arbejdsudbud samt administrative omkostninger forbundet med ordningen forventes anvendt med 20 pct. til en public service-pulje samt 80 pct. til at øge tilskuddet til danske film. Der vil blive taget stilling til den endelige fordeling i forligskredsen, når provenuet er kendt.

Det er opfattelsen, at kulturbidraget i henhold til § 6 i lov nr. 149 af 10. april 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten med senere ændringer vil være fradragsberettiget som en driftsomkostning ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for de omfattede medietjenesteudbydere, der er fuldt eller begrænset skattepligtige til Danmark.

Lovforslaget vurderes at have implementeringskonsekvenser for staten, idet indførelsen af kulturbidragsordningen medfører nye administrationsopgaver for Slots- og Kulturstyrelsen og nye opgaver for Radio- og tv-nævnet, som sekretariatsbetjenes af Slots- og Kulturstyrelsen. Det vurderes, at omkostningerne forbundet hermed udgør op til tre årsværk fordelt med op til to årsværk til Slots- og Kulturstyrelsens administration af ordningen og op til et årsværk til klagebehandling i Radio- og tv-nævnet. Lovforslaget vurderes endvidere at have implementeringskonsekvenser for staten i form af et forventet øget antal støtteansøgninger, der skal behandles af Det Danske Filminstitut i forbindelse med udmøntningen under filmstøtteordningerne. Det vurderes, at omkostningerne forbundet hermed udgør op til et årsværk. Det Danske Filminstitut vil fortsat have mulighed for at anvende op til 3 pct. af de midler, der fordeles til Public Service-Puljen, hvilket er i tråd med den måde, som puljen administreres på i dag. De offentlige administrative omkostninger forbundet med kulturbidragets administration og behandlingen af eventuelle klagesager afholdes af kulturbidraget.

Langt størstedelen af Slots- og Kulturstyrelsens kommunikation med aktørerne i markedet foregår allerede i dag digitalt. Lovforslaget indeholder bestemmelser om, at kulturministeren kan fastsætte regler om skriftlig digital kommunikation og anvendelse af bestemte it-systemer, hvorfor det ikke forventes at medføre it-mæssige implementeringskonsekvenser.

Lovforslaget vurderes ikke at have implementeringskonsekvenserne for regioner og kommuner.

Lovforslaget vurderes ikke at medføre, at Slots- og Kulturstyrelsen skal kunne indsamle eller behandle oplysninger fra registre eller it-systemer drevet af andre myndigheder.

Lovforslaget vurderes at efterleve principperne om digitaliseringsklar lovgivning. Lovforslaget indeholder enkle og klare regler i overensstemmelse med princip 1. Der er ved lovforslagets udarbejdelse lagt vægt på, at der i forbindelse med medietjenesteudbydernes registrerings- og indberetningsforpligtelser understøttes digital kommunikation mellem Slots- og Kulturstyrelsen og virksomhederne og på teknologineutralitet i reguleringen i overensstemmelse med princip 2. Den digitale kommunikation, der i lovforslaget gives hjemmel til, at kulturministeren fastsætter nærmere regler om, forventes at ville kunne foregå ved anvendelse af eksisterende offentlig infrastruktur herunder f.eks. Digital Post, hvorfor lovforslaget er i overensstemmelse med princip 6. Derudover giver lovforslaget hjemmel til, at Slots- og Kulturstyrelsen kan føre tilsyn med loven med udgangspunkt i de indberettede virksomhedsdata suppleret af revisorerklæringer afgivet med høj sikkerhed i overensstemmelse med princip 7 om forebyggelse af snyd og fejl. De resterende principper vurderes ikke at være relevante for lovforslaget.

Der vurderes ikke at være administrative konsekvenser for restanceinddrivelsesmyndigheden forbundet med lovforslagets § 5, idet Slots- og Kulturstyrelsen allerede er oprettet som fordringshaver i

Gældsstyrelsen og eventuelle nye fordringstyper vil kunne håndteres under de eksisterende fordringshaveraftaler. Lovforslaget vurderes at have stærkt begrænsede konsekvenser for straffesagskæden og vurderes derfor ikke at medføre merudgifter på Justitsministeriets område.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Det er Kulturministeriets vurdering, at op til 50 medietjenesteudbydere vil blive omfattet af kulturbidragsordningen.

Lovforslaget estimeres med betydelig usikkerhed samlet at medføre økonomiske konsekvenser for medietjenesteudbydere ved betaling af kulturbidraget på ca. 103 mio. kr. årligt.

Lovforslaget medfører mindre administrative omstillingsomkostninger for medietjenesteudbydere i forbindelse med registreringen hos Slots- og Kulturstyrelsen.

Lovforslaget medfører mindre løbende administrative konsekvenser for medietjenesteudbydere i forbindelse med opgørelse og årlig indberetning af deres bidragspligtige omsætning og investeringsniveau i nyt dansk indhold, herunder ved afholdelse af udgifter til revisorerklæringer i forbindelse med indberetningen. Medietjenesteudbydere, der ikke anvender kalenderåret som regnskabsår, vil endvidere skulle periodisere deres omsætning m.v. anderledes i forbindelse med opkrævningen af bidraget end i deres årsregnskaber. Opgørelser som følge af kulturbidraget skal dog uanset periodiseringen følge medietjenesteudbydernes eksisterende regnskabsprincipper, som er benyttet ift. udarbejdelse af årsregnskabet. Endelig vil lovforslaget medføre løbende administrative omkostninger i forbindelse med medietjenesteudbydernes afgivelse af oplysninger og udlevering af dokumenter ved tilsyn. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Lovforslaget giver hjemmel til udstedelse af bekendtgørelser, som indebærer administrative konsekvenser for erhvervslivet. De administrative konsekvenser består i, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler for registreringen af medietjenesteudbydere, herunder om krav til registreringens form, procedure og indhold samt frister for registreringen. Kulturministeren kan også fastsætte nærmere regler for indberetning af opgørelser over den bidragspligtige omsætning og investeringsniveau, herunder om indberetningens form, procedure og indhold, frister for indberetningen samt krav til revisorerklæringer. Ydermere kan kulturministeren fastsætte nærmere regler for medietjenesteudbydernes afgivelse af oplysninger, udlevering af dokumenter m.v. ved tilsyn, herunder blandt andet fastsættelse af regler for afgivelse af grunddokumentation, udtalelse fra revisor om arbejdsgange og uafhængighed samt opgørelse og beregning af bidragspligtig omsætning og investering i nyt dansk indhold. Slutteligt kan kulturministeren fastsætte nærmere regler om skriftlig kommunikation til og fra Slots- og Kulturstyrelsen, herunder regler om digital kommunikation og anvendelsen af bestemte it-systemer og digitale formater.

Det oprindelige lovforslag har været sendt til Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR), der på det foreliggende grundlag vurderede, at lovforslaget isoleret set medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt. De administrative konsekvenser af bemyndigelsesbestemmelserne vil blive vurderet nærmere, når bestemmelserne udmøntes på bekendtgørelsesniveau.

Lovforslaget overholder de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering.

De fem principper for agil lovgivning vurderes ikke at være relevante for nærværende lovforslag, fordi reguleringen ikke vurderes at påvirke virksomhedernes muligheder for at teste, udvikle og anvende digitale teknologier og forretningsmodeller.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

8. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1808 af 14. november 2018 om ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) i betragtning af de ændrede markedsforhold, EU-Tidende 2018, L 303, side 69.

Lovforslaget er derfor notificeret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationsfundets tjenester (kodifikation) den [2.] februar 2024 med udløb af stand still-perioden den [3.] maj 2024.

Det er vurderingen, at lovforslaget kan indebære statsstøtte i TEUF's artikel 107, stk. 1's forstand, og derfor skal anmeldes og godkendes af Europa-Kommissionen inden for rammerne af EU's statsstøtteregele, før loven kan træde i kraft.

Støtte under den gældende Public Service-Pulje ydes i henhold til Europa-Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 med senere ændringer.

Europa-Kommissionen statsstøttegodkendte den 27. juni 1996 Det Danske Filminstituts filmstøtteordninger. Godkendelsen blev opdateret i februar 2018.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring i perioden 15. august 2023 til den 11. september 2023.

Et udkast til de ændrede bestemmelser i lovforslagets §§ 4, 5, og 10 har i perioden fra den [2. februar 2024 til den 1. marts 2024] været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

[25syv A/S, Advokatrådet, Aktionæren, Aller Media, Alrow Media, Altibox Film og serier, Amazon Prime (Denmark), Antennesammenslutningen af 2012, Apple Denmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARF Multimedier, Bauer Media, BEAM Audio Agency, Berlingske Media, Bideo.dk – digital dannelse og deltagelse, Billedbladet Play, Bispebjerg Lokal-tv, Blockbuster, Broadcast Partners, BTiTV, BumbleBee Productions, Bonnier Publications, Canal Digital Danmark A/S, Canal6000, Center for Podcasting, C More, Copenhagen Bombay, Copydan, Danish Dox, Danmark CTV, Dansk

Aktionærforening, Dansk BiblioteksCenter, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Filmskat, Dansk Folkeoplysnings Samråd, Dansk Industri, Dansk IT, Dansk Journalistforbund (DJ), Dansk Radioreklame, Dansk Skuespillerforbund, Dansk Student Tv Forening, Dansk Teater, Danske Advokater, Danske Annoncører og Markedsførere (DAOM), Danske Filminstruktører, Danske Dramatikere, Danske Handicaporganisationer, Danske Mediedistributører, Danske Medier, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Kristne Producentkomité, Den Vestdanske Filmpulje, Det Centrale Handicapråd, Det Danske Filminstitut (DFI), Det Nordjyske Mediehus, DI Digital, DILEM (Danske Idebaserede Lokale Elektroniske Medier), Disney+, DK4, DR, Egmont, EU-modstandernes lytter og seerforbund kontakt, FAEM (Foreningen af Arbejderbevægelsens Elektroniske Medievirksomheder), FBG Mediehus, FDA (Forenede Danske Antenneanlæg), Filmcentralen, Filmdistributørerne, FilmFyn, Filmounge, Filmmagasinet Ekko, FilmStriben, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet TÆNK, Foreningen for Platformsøkonomi i Danmark (FPD), Freeway Media ApS, Frederiksberg Lokal TV, FSR – Danske Revisorer, FTVS - Fællesrådet for tv-sendesamvirker i Danmark, Good Company Pictures, Google Danmark, Grakom, Gramex, HBO Max Denmark, Hi3G, Høreforeningen, IFPI, Institut for menneskerettigheder, IT-Branchen, JP/Politikens Hus, Jysk Fynske Medier, Jyske Bank TV, Kanal 1 web-tv, Kanal Hovedstaden, Kanal 23, KLF, Kirke & Medier, KL (Kommunernes Landsforening), KODA, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kreativitet & Kommunikation, Landsorganisationen i Danmark (LO), Localeyes.tv, Mazanti-Andersen, Mediascale, Medienævnet, Medierådet for Børn og Unge, Min Bio, Monday Media , Monitormedier A/S, MTG (Modern Times Group), NB Medier, Netflix, NENT (Nordic Entertainment Group), NordenNu, Nordisk Film, Nordisk Film TV, Norkring, Norlys, NutAlone, Nye Medier, Ophavsretligt Forum, Producentforeningen, Producent Rettigheder Danmark, Rakuten TV (Denmark), Radio- og tv-nævnet, Rigsrevisionen, Samarbejdsforum for danske Lytter- og Seerorganisationer, SAML (Sammenslutningen af Medier i Lokalsamfundet), Samrådet for Ophavsret, SE/Stofa, Sendesamvirket i København, Sermitsiaq, SF Anytime, Story House Egmont, SLRTV, Sofarækken, Sport Live, Sportway Denmark ApS, STV Production A/S, TDC/Yousee, Tech Media, Teknologiens Mediehus, Teleklagenævnet, Telenor, Telia Danmark, TV 2 DANMARK A/S, TV 2/Bornholm, TV 2/FYN, TV 2/Kosmopol, TV 2/Nord, TV 2/Øst, TV 2/Østjylland, TV 3 A/S, TV Midt Vest, TV SYD, TV-Kalundborg.dk, Uafhængige Scenekunstnere, UBOD, Uptown TV, Viaplay Group, Viasat, WAOO, Warner Bros. Discovery Danmark, Watch Medier, Danwatch, Yousee/nuuday, Zebrasport.dk, Zentropa, Ældresagen og Aabenraa Lokal TV (TV ALT).]

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Kulturbidragets provenuvirkning skønnes med betydelig usikkerhed samlet at udgøre 98 mio. kr. årligt efter tilbageløb, adfærd og arbejdsudbud (2023-niveau). De isolerede kulturbidragsindtægter skønnes til ca. 103 mio. kr. årligt (2023-niveau).	Kulturbidragsordningen skønnes med usikkerhed at medføre et afledt mindreprovenu for staten på finanslovens § 38. Skatter og afgifter på i alt 5 mio. kr. årligt (2023-niveau), som dækkes af de isolerede kulturbidragsindtægter.

<p>Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner</p>	<p>Ingen</p>	<p>Det forventes, at lovforslaget medfører administrative omkostninger på op til 4 årsværk. De offentlige administrative omkostninger forbundet med kulturbidragets administration og eventuel klagebehandling i Radio- og tv-nævnet afholdes af kulturbidraget.</p>
<p>Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet</p>	<p>Ingen</p>	<p>Lovforslaget estimeres med betydelig usikkerhed at medføre økonomiske konsekvenser for medietjenesteudbydere ved betaling af kulturbidraget på ca. 103 mio. kr. årligt.</p>
<p>Administrative konsekvenser for erhvervslivet</p>	<p>Ingen</p>	<p>Lovforslaget medfører mindre administrative omstillingsomkostninger for medietjenesteudbydere i forbindelse med registreringen hos Slots- og Kulturstyrelsen.</p> <p>Lovforslaget medfører mindre løbende administrative konsekvenser for medietjenesteudbydere i forbindelse med opgørelse og årlig indberetning af deres bidragspligtige omsætning og investeringsniveau, herunder ved afholdelse af udgifter til revisorerklæringer i forbindelse med indberetningerne.</p>

		De samlede administrative omkostninger vurderes ikke at overstige 4 mio. kr. på samfundsniveau og vil ikke blive kvantificeret yderligere.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1808 af 14. november 2018 om ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) i betragtning af de ændrede markedsforhold, EU-Tidende 2018, L 303, side 69.</p> <p>Lovforslaget kan indebære statsstøtte og kræver anmeldelse ved EU-Kommissionen, jf. reglerne om statsstøtte i EU-Traktaten, før loven kan træde i kraft.</p>	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

[...]

Til § 4

Det foreslås i *stk. 1*, at en medietjenesteudbyder skal betale et årligt bidrag på 2 pct. af deres bidragspligtige omsætning i Danmark.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at alle medietjenesteudbydere, der omfattes af loven, bliver forpligtede til at betale et finansielt bidrag årligt på 2 pct. af deres bidragspligtige omsætning, jf. lovforslagets § 3, nr. 4.

Der henvises til de specielle bemærkninger til de foreslåede § 2 og § 3, nr. 4.

Det foreslås i *stk. 2*, at en medietjenesteudbyder, der investerer under 5 pct. af deres bidragspligtige omsætning i Danmark i nyt dansk indhold, i tillæg til bidraget efter *stk. 1*, skal betale et årligt bidrag på 3 pct. af deres bidragspligtige omsætning i Danmark. En medietjenesteudbyder kan fordele investeringerne i nyt dansk indhold over en tre-årig periode som gennemsnit.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at de medietjenesteudbydere, der vælger ikke at investere – eller at investere under 5 pct. af deres bidragspligtige omsætning i nyt dansk indhold årligt – skal betale et bidrag på 3 pct. udover det kulturbidrag, som alle medietjenesteudbydere vil skulle betale efter *stk. 1*. Medietjenesteudbydere med ingen eller begrænset investeringsniveau i nyt dansk indhold vil således skulle betale i alt 5 pct. i årligt kulturbidrag.

Det følger modsætningsvist af *stk. 2*, at de medietjenesteudbydere, der årligt vælger at investere 5 pct. eller mere af deres bidragspligtige omsætning i nyt dansk indhold, ikke vil skulle betale bidraget på 3 pct. og dermed alene vil skulle betale et kulturbidrag på 2 pct.

At investeringerne vil skulle være i nyt dansk indhold, vil betyde, at investeringer f.eks. i form af køb af visningsrettigheder til nye produktioner vil kunne medregnes under ordningen, mens investeringer i visningsrettigheder til allerede eksisterende indhold (f.eks. ved køb af produktionsselskabers såkaldte bagkataloger) ikke vil kunne medtages i opgørelsen, da det falder uden for formålet om at sikre produktion af nyt dansk indhold. Det vil blive betragtet som en investering i nyt indhold, når investeringen foretages i en indholdsproduktion, før produktionen er fuldt tilvejebragt og har affødt et endeligt og dermed eksisterende produkt.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til de foreslåede § 2 og § 4, *stk. 3*.

Endelig vil bestemmelsen i *stk. 2*, 2. pkt. gøre det muligt for en medietjenesteudbyder at meddele Slots- og Kulturstyrelsen, at man vil gøre brug af en tre-årig investeringsperiode. Opgørelsen af det årlige investeringsniveau i nyt dansk indhold vil i denne situation være baseret på et gennemsnit over den tre-årige periode. På baggrund af en opgørelse over gennemsnittet vil det blive afgjort, hvorvidt udbyderen skal opkræves bidrag på 3 pct. i kulturbidrag for de enkelte år i tillæg til bidraget på de 2 pct. Med muligheden for at vælge en tre-årig gennemsnitlig investeringsperiode vil udbyderen kunne investere i nyt dansk indhold med variabel procentsats i forhold til den bidragspligtige omsætning over tre år og fortsat få den fulde fordel af investeringsmulighedens undtagelse fra bidraget på 3 pct., såfremt investeringerne gennemsnitligt svarer til 5 pct. af den årlige bidragspligtige omsætning pr. år i de tre år.

Det foreslås, at medietjenesteudbydernes investeringer tidsmæssigt opgøres, så de afspejler det reelle investeringsniveau og mindsker risici for u hensigtsmæssige konsekvenser af f.eks. udsættelser i produktionsopstart i forhold til medietjenesteudbydernes opgørelse og indberetning af et givent års investeringer. Med forslaget om, at investeringerne vil kunne opgøres over en periode på tre år, vil investeringsniveauet skulle balancere over denne tre-årige periode i en lukket cyklus. Det betyder, at medietjenesteudbyderne ikke nødvendigvis vil skulle investere 5 pct. eller mere i et givent år, så længe

investeringsniveauet i de to øvrige år i perioden medfører, at udbyderens investeringsniveau i gennemsnit har været på 5 pct. eller højere for hvert af de tre år. Det foreslås endvidere, at medietjenesteudbydere gives metodefrihed i forhold til det tidspunkt, hvor de tidsmæssigt anser den enkelte investering for at være foretaget dog således, at en investering, der er indberettet til Slots- og Kulturstyrelsen, jf. § 8, til at være foretaget på ét givent tidspunkt ikke senere kan ændres til at være foretaget på et andet tidspunkt.

Det foreslås i *stk. 3*, at der som investeringer i nyt dansk indhold kan medregnes alle investeringer i produktion og koproduktion af nye danske film, serier og dokumentarer.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det alene er medietjenesteudbydernes investeringer i dansk indhold, som vil kunne medregnes i medietjenesteudbydernes opgørelse af deres investeringsniveau i henhold til § 4, *stk. 2*.

Dermed vil investeringer, der vil skulle indgå i opgørelsen under *stk. 2*, blive afgrænset bredt til at omfatte alle typer investeringer i produktion og co-produktion af nye danske film, serier og dokumentarer. Disse vil blandt andet kunne omfatte direkte investeringer f.eks. i form af produktion, co-produktion og erhvervelse af rettigheder til film, serier eller dokumentarer.

Det foreslås i *stk. 4*, at en investering vil blive betragtet som værende foretaget i dansk indhold, når 75 pct. af produktionsmaterialet for europæisk producerede film, serier eller dokumentarer er på dansk, og derudover opfylder mindst ét af følgende kriterier:

- 1) Mere end 50 pct. af produktionens budget er forbrugt i Danmark.
- 2) Mere end 50 pct. af produktionens optagelser finder fysisk sted i Danmark.

Med den foreslåede bestemmelse vil en medietjenesteudbyders investeringer blive anset for at udgøre investeringer i dansk indhold i denne lovs forstand og vil dermed kunne medregnes i opfyldelsen af investeringsmuligheden, når mindst 75 pct. af produktionsmaterialet for europæisk producerede film, serier eller dokumentarer er på dansk. Derudover vil mere end halvdelen af den enkelte produktions budget skulle være forbrugt i Danmark eller mere end halvdelen af den enkelte produktions optagelser skulle finde fysisk sted i Danmark. Kravet om, at 75 pct. af produktionsmaterialet vil skulle være på dansk, vil således være ufravigeligt, mens der er valgfrihed i forhold til de to øvrige kriterier.

Det foreslåede kriterie om, at 75 pct. af produktionsmaterialet vil skulle være på dansk, er fastsat med afsæt i formålet i AVMS-direktivets artikel 13 om at sikre tilstrækkelige investeringer i europæiske programmer. Dansk indhold er europæisk indhold. Dansk er imidlertid et lille sprogområde, hvorfor markedet for film, serier og dokumentarer på dansk er tilsvarende begrænset. Ligesom produktionsomkostningerne bæres tilsvarende af et mindre publikum. Der vurderes derfor behov for at indføre et incitament for medietjenesteudbydere til at foretage investeringer i europæisk produceret kvalitetsindhold på dansk.

Produktionsmateriale vil efter bestemmelsen kunne omfatte det materiale, der ligger bag den færdige indholdsproduktion. Dette kunne f.eks. være manuskripter, dialoglister, produktionens grundoplysninger (credits) eller videoklip fra den færdige produktion.

Film-, serie- og dokumentargenren vil, uanset hvilken underkategori indholdet i øvrigt kan sortere under, herunder f.eks. reality, komedie eller drama, være omfattet af bestemmelsen.

Til § 5

Det foreslås i *stk. 1*, at Slots- og Kulturstyrelsen opkræver bidrag efter § 4, stk. 1 og 2, årligt bagudrettet på baggrund af medietjenesteudbydernes opgørelser over det seneste kalenderårs omsætning i Danmark.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Slots- og Kulturstyrelsen gives hjemmel til at opkræve bidraget fra de omfattede medietjenesteudbydere som led i styrelsens administration af kulturbidragsordningen.

Ved at anvende seneste kalenderårs omsætning som opgørelsesperiode for opkrævningen af bidraget vil det kunne sikres, at opgørelsesperioden bliver entydig, idet alle medietjenesteudbydere vil skulle opgøre kulturbidraget for den samme periode.

Efter årsregnskabslovens § 15 er der valgfrihed ift. fastlæggelse af regnskabsåret. Hvis seneste regnskabsår i stedet blev anvendt, ville Slots- og Kulturstyrelsen således potentielt skulle håndtere opkrævning efter en række forskelligt fastlagte regnskabsår, afhængigt af hvordan regnskabsperioden falder for den enkelte medietjenesteudbyder. Hvis en medietjenesteudbyders regnskabsår for eksempel løber fra april til marts, ville der ved opkrævning i begyndelsen af 2025 skulle tages udgangspunkt i regnskabsåret 2023, da regnskabsåret 2024 endnu ikke ville være afsluttet. Det vil sige, at der for denne medietjenesteudbyder ville ske opkrævning af kulturbidraget med en vis forsinkelse. Anvendelsen af seneste kalenderår som opgørelsesperiode vil således være mere enkel for Slots- og Kulturstyrelsen ud fra et administrativt hensyn.

Medietjenesteudbydere, der ikke anvender kalenderåret som regnskabsår, vil skulle periodisere deres omsætning m.v. anderledes i forbindelse med opkrævningen af bidraget end i deres årsregnskaber. Opgørelser som følge af kulturbidraget vil dog uanset periodiseringen skulle følge medietjenesteudbydernes eksisterende regnskabsprincipper, som er benyttet ift. udarbejdelse af årsregnskabet, jf. § 8, stk. 2.

Bestemmelsen vil skulle ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 8, stk. 1, hvorefter en medietjenesteudbyder én gang om året skal indberette en opgørelse over det seneste kalenderårs bidragspligtige omsætning i Danmark, og § 9, stk. 1, hvorefter en medietjenesteudbyder én gang om året skal indberette en opgørelse over investeringer i nyt dansk indhold.

Der henvises til de specielle bemærkninger til den foreslåede § 8, stk. 1 og § 9, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2*, at Slots- og Kulturstyrelsen kan opkræve bidrag på 3 pct. fra en medietjenesteudbyder, der har investeret under 5 pct. af deres bidragspligtige omsætning i dansk indhold i gennemsnit over den 3-årige periode, i medfør af § 4, stk. 2.

Bestemmelsen vil medføre, at Slots- og Kulturstyrelsen har hjemmel til at efterregulere i forhold til eventuelt skyldigt bidrag på 3 pct., som det ved udgangen af en tre-årig periode viser sig, at en medietjenesteudbyder har haft pligt til at betale grundet realiseret underinvestering i dansk indhold i forhold til det efter *stk. 3* erklærede forventede investeringsniveau, således at medietjenesteudbyderen ikke har investeret gennemsnitligt 5 pct. af den bidragspligtige omsætning i dansk indhold over den 3-årige periode.

Det foreslås i *stk. 3*, at betales bidrag ikke af medietjenesteudbyderen overgives det til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at hvis Slots- og Kulturstyrelsen efter opkrævning af bidraget kan konstatere, at bidraget ikke er blevet betalt inden for en fastsat frist, oversender styrelsen kravet på bidraget til restanceinddrivelsesmyndigheden med henblik på inddrivelse heraf efter reglerne i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Det foreslås i *stk. 4*, at kulturministeren efter forhandling med skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om inddrivelse af bidraget, herunder regler om rykkerprocedure for betaling, forrentning og betalingsfrist.

Det foreslås, at fastsættelse af de nærmere regler bør ske efter inddragelse af det ministerie, der har ekspertise på området. Det foreslås, at kulturministeren vil kunne fastsætte regler i form af bekendtgørelse efter forhandling med skatteministeren.

De nærmere regler efter den foreslåede bestemmelse vil kunne omfatte bestemmelser om Slots- og Kulturstyrelsens opkrævning, henholdsvis restanceinddrivelsesmyndighedens inddrivelse af kulturbidrag som f.eks. betalingsfrister, forrentning af bidragsbeløbet samt om behandlingen af anmodninger om henstand eller afdragsvis betaling af bidragsbeløbet.

Det foreslås i *stk. 5*, at kulturministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om hel eller delvis undladelse af opkrævning af bidrag efter *stk. 1* og *stk. 2*, for medietjenesteudbydere etableret i Danmark, der opkræves lignende finansielt bidrag i andre EU-medlemsstater.

Det følger af AVMS-direktivets artikel 13, *stk. 3*, at i det tilfælde, at en medlemsstat pålægger en medietjenesteudbyder en finansiell forpligtelse, skal det finansielle bidrag kun baseres på indtægterne i målmedlemsstaterne. Hvis den medlemsstat, hvor medietjenesteudbyderen er etableret, opkræver et sådant finansielt bidrag, skal den tage hensyn til eventuelle finansielle bidrag, der er opkrævet af målmedlemsstater.

Med henblik på, at en medietjenesteudbyder, der er etableret i Danmark, ikke opkræves et finansielt bidrag i henhold til AVMS-direktivets artikel 13, *stk. 2*, to gange, foreslås det, at kulturministeren bemyndiges til fastsætte nærmere regler om hel eller delvis undladelse af opkrævning af bidrag efter bestemmelsens *stk. 1* og *stk. 2*, i de tilfælde hvor en medietjenesteudbyderen opkræves lignende finansielt bidrag i andre EU-medlemsstater.

Med lovforslaget foreslås det, at der opkræves et kulturbidrag fra de medietjenesteudbydere, der udbyder streamingtjenester rettet mod et dansk publikum, på baggrund af deres bidragspligtige omsætning i Danmark hidrørende fra streamingtjenesterne. Det er ikke alle EU-medlemsstater, der opkræver et finansielt bidrag fra medietjenesteudbydere efter AVMS-direktivets artikel 13, *stk. 2*. En hel eller delvis undtagelse fra bidragspligten vil derfor bero på en vurdering af de konkrete forhold hos den enkelte medietjenesteudbyder, der er etableret i Danmark og som også målretter sine tjenester mod publikum i en anden EU-medlemsstat, hvor der også opkræves bidrag. Den foreslåede bestemmelse vil således muliggøre, at Kulturministeren vil kunne fastsætte nærmere rammer for den konkrete vurdering heraf.

[...]

Til § 10

Det foreslås i *stk. 1*, at Slots- og Kulturstyrelsen fører tilsyn med og træffer afgørelser efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Slots- og Kulturstyrelsen gives kompetence til at føre tilsyn med ordningen samt til at træffe afgørelser efter loven og regler udstedt i medfør heraf.

Afgørelser truffet efter loven forventes bl.a. at kunne omfatte afgørelser i relation til medietjenesteudbydernes indbetaling af bidrag, opgørelse af den bidragspligtige omsætning og afgørelser vedrørende hvilke medietjenesteudbydere, der er omfattet af bidragspligten, herunder om deres on demand-audiovisuelle medietjeneste er målrettet publikum i Danmark.

Det foreslås i *stk. 2*, at en medietjenesteudbyder inden for en frist fastsat af Slots- og Kulturstyrelsen skal give de oplysninger, udlevere de dokumenter m.v. og afgive de skriftlige udtalelser, som forlanges af styrelsen i forbindelse med udøvelse af tilsynsforpligtelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at medietjenesteudbyderen forpligtes til at tilvejebringe og meddele styrelsen oplysninger i form af dokumenter, skriftlige udtalelser m.v. til brug for Slots- og Kulturstyrelsens udøvelse af tilsynet med ordningen. Retten til ikke at inkriminere sig selv, jf. retssikkerhedslovens § 10 (lovbekendtgørelse nr. 1121 af 12. november 2019), finder anvendelse for oplysningspligten efter *stk. 2*.

Det kan f.eks. være nødvendigt for styrelsen med oplysninger om en on demand-audiovisuel medietjenestes antal brugere på det danske marked, således at styrelsen kan føre tilsyn med, hvorvidt en udbyders publikum udgør mere eller mindre end 1 pct. af det samlede antal brugere af on demand-audiovisuelle medietjenester på det danske marked. Sådanne oplysninger vil være nødvendige for styrelsens afgørelse om, hvorvidt en udbyder er undtaget fra kulturbidragspligten, jf. den foreslåede § 2, *stk. 3*.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Slots- og Kulturstyrelsen har mulighed for at fastsætte en frist for, hvornår sådanne oplysninger skal være styrelsen i hænde. Dermed gives styrelsen mulighed for at tilrettelægge og føre et effektivt tilsyn.

Det foreslås i *stk. 3*, at afgørelser truffet af Slots- og Kulturstyrelsen efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf kan indbringes for Radio- og tv-nævnet senest 4 uger efter, at styrelsens afgørelse er meddelt medietjenesteudbyderen. Radio- og tv-nævnet kan tillægge klager indbragt for nævnet opsættende virkning. Nævnets afgørelser efter denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Det forventes, at de afgørelser, som styrelsen vil træffe hovedsageligt vil omhandle, hvorvidt konkrete medietjenesteudbydere er omfattet af bidragspligten, den korrekte opgørelse af den omfattede bidragspligtige omsætning m.v. Det forventes således, at afgørelserne vil være af både juridisk og tilskudsadministrativt teknisk karakter og dermed vil forudsætte en særlig teknisk indsigt på området. Radio- og tv-nævnet varetager allerede i dag en række opgaver på radio- og tv-området, jf. §§ 40-44b i Radio- og fjernsynsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1350 af 4. september 2020 om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., og vurderes at besidde den fornødne ekspertise og indsigt til at kunne behandle eventuelle klager over Slots- og Kulturstyrelsens afgørelser i henhold til denne lov og regler fastsat i medfør heraf.

Indførelse af en klagefrist på 4 uger vil bidrage til en mere præcis retstilstand og en mere hensigtsmæssig administration af loven. Indførelsen af en klagefrist sker således af hensyn til både myndighederne, medietjenesteudbydere og de kommende ansøgere til puljerne, hvortil provenuet for ordningen fordeles.

Som hovedregel har klager ikke opsættende virkning. Radio- og tv-nævnet vil imidlertid ved afgørelse kunne beslutte, at klagen skal have opsættende virkning, hvor særlige grunde taler herfor.

Radio- og tv-nævnet er et uafhængigt nævn, hvis medlemmer tilsammen besidder juridiske kompetencer (herunder særlig strafferetlig indsigt), økonomisk/administrative kompetencer, medieforskningskompetencer samt praktiske mediefaglige kompetencer. Med henblik på at bevare nævnets uafhængighed og i overensstemmelse med, hvad der gælder i dag efter radio- og fjernsynsloven foreslås det, at nævnets afgørelser er administrativt endelige.

Det foreslås i *stk. 4*, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om medietjenesteudbyderes afgivelse af oplysninger, udlevering af dokumenter m.v. og afgivelse af skriftlige udtalelser, herunder udtalelse fra revisor om egne arbejdsgange og egen uafhængighed, opgørelse over omsætning, beregning af bidragspligtig omsætning, opgørelse og beregning af investering i dansk indhold.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kulturministeren bemyndiges til administrativt at kunne fastsætte regler for afgivelse af dokumentation, opgørelse af omsætning, fordeling af omsætning, samt opgørelse og fordeling af investeringer i dansk indhold, samt fremtidige projekteringer for investering i dansk indhold. Kulturministeren vil i den forbindelse kunne fastsætte regler om, hvilke typer af oplysninger og dokumentation, medietjenesteudbydere skal afgive i forbindelse med Slots- og Kulturstyrelsens tilsyn med udbydere, herunder f.eks. dokumentation for opgørelsen af investeringer og dokumentation for en af medietjenesteudbyderen benyttet revisors uafhængighed.

Ved at indføre en mulighed for administrativt at kunne fastsætte regler om kravene til indberetninger vil disse lettere kunne tilpasses i takt med udviklingen af selve administrationsordningen hos Slots- og Kulturstyrelsen. Dermed vil det løbende kunne sikres, at Slots- og Kulturstyrelsen får de oplysninger, der er nødvendige for at kunne bl.a. opgøre og udsende korrekte fakturaer på betaling af bidrag og føre tilsyn med ordningen, men også at der ikke stilles krav om unødvendig indberetning af oplysninger.

[...]